

Bludičky.

Roman od

Jana Klecandy.

"Jdu do kasína — Musím dnes ale brzy se vrátím," ozval se. Libaje obě desky a opravil ovčím očím.

"Papí Dnes mnoho netrať! A když tak opatrně!" zvolala zavěšovaná Lotka.

A hejtman Elling jak vážně došel ze světlice, tak vážně a důstojně vyšel z domu a ubíral se do kasína v nedalekém Saském domě, kde se scházeli úředníci od gubernia i důstojníci.

"Eh — a nás nic než peníze, karty a zas peníze," vzdychla si Wanda.

"Jak to už život s sebou přináší," pokřábla ji Lotka. "Či má otec plést punočky? Ani pro nás se to nesluší!"

"A já bych pletla — a šťastná bych byla, když bych věděla jistě, že ty peníze jsou poctivě vydělány!"

Lotka smíje se, zavře sestře ústa polbkem, natěží odebíhá s veselým popěvkem do druhé světlice, aby opatřila večer.

XXI.

Úzkými uličkami Větrova a Karlova, uličkami trofejními namnoze jen vysokými zdi soukromých i veřejných zahrad, ubíral se Fortin a páter Romald.

Velebníček patrně měl velice naspěch, neboť stále byl o dva kroky napřed, obraze se přes tu škvihu na svého průvodce. Při tom počínal si velice tajemně a na otázky Fortinovy odpovídal po většině vyhubě.

"Věrn, počínám se již domnívat, že mě vedete někde do tajné skrýše k schůzi spiklenecké," zažertoval Fortin.

"Něco podobného to opravdu bude," odpověděl páter.

"Teď nějaké tmavé sklepení, tajné chodby, zakuklené postavy, přísahy na dyku a tak dále podle vkusu našeho přítele Brozanského?"

"Ach ne, ne! To jsou vesměs věci, jimiž se musí přisobiti na út a obratovnost mladších nebo méně vzdělaných lidí," řekl velebníček.

"Máš lidi, odvážlivci se nějakého nebezpečného úkolu, mají rádi, je-li dle jejich zabloune takový romantický šerem a obklopeno rekvizitami z rytířské smantohry. Dovedou se pak poznáti až ke skutkům hrdinským, poněvadž to vše, noční chůze, přísahy a jiné přesné věci skoro je opějí. V tom Brozanský dobře počítá se slabostí, jež z malých lidí dovedou dělati velikány. Ale my, kteří chceme býti vůdci celého hnutí, my takových věci nepotřebujeme, za to však tím více klidně myslí a chladně rozum."

"A jdeme tedy?"

"Na počkejte, uvidíme!" řekl velebníček tajuplně a již zase spěchal ku předu, aby se vyhnul otázek.

Přesli "ztracenou vartu", jak se jmenovalo místo, kde dle pověstí několikrát beze stopy zmizel voják na stráž stojící, a pak zahluhl k hradbám. Fortin, jenž do čeho odlehčelých a liduprázných končin Prahy dosud nikdy byl nezabloudiv, byl skutečně již dychtiv, kam ho páter Romald zavede. Napjetí jeho poněkud nlevo, když došli až na konec uličky za Karlovskými hradbami a počali úzkou, s obou stran zdí uzavřenou cestou scházeti do údolí mezi Vyehradem a Karlovem k oblíbené tihdy zahradě pod pevnostními hradbami, již jmenovali Třemyslovkou.

Před malými vrátky, vedoucími do zahrady, páter Romald stánu a obrátit se šibalsky na Fortina, řekl: "Tak co? Půjdeme na pís?"

"Pojdme," odpověděl klidně řádně, všda dobře, že k vůli pivu jen tak daleko jistě neši.

Zahrada dosti spustlá byla jen slabě navštívena. Byl všodní den, proto jen tu a tam seděli a stáli

osamělí pijáci. Toliko v besídce v nejzazším koutě zahrady, přiléhající ku skále, nad níž se vypínala o dosud vypíná hradba, bylo jako živé. Besedníky nebylo více, než dva tři, když hlídali se po pění; každé hlasitě vyřekl: "Jedemdvacet here!"

"Já vybral! Bank rozbit!" vykřikl hlasitě, a bylo slyšet pískání karet o stůl, stůl a einkami peníze.

"Velebníčku," zatlá Fortin patera za rukáv. "Neuší mi ne protivnějšího nad karty?"

"Nu, já si rád v bázi loži zahrajú naši vlastenku hulu," řekl páter hrdě, "ale za kartami bych věru až sem neběžel. Jen pojedte!"

Zatočili přímo k besídce, a tu již Fortin spatřil kolem stolu známé tváře Ledovera a Krížka. Tu poznavše přehozí, odhodili se směchem karty a povstali, aby je uvítali. V koutě besídky, vysvělen z kabátu, s vlasy spouzími a do čela přilepenými, seděl pohodlně Brozanský.

"Odpusťte, přátelé," vítal hlasně, "že vám ani na krok nejdú vystře, jsem dnes příliš uživan."

"Vy v Praze již?" divl se Fortin. "A já vás tuší někde za devíti řekami!"

"V Praze — a již jsme zde vládní ze svých apoštolských cest." "Ale co tohle!" ukázal Fortin na karty, nemoha potlačiti své podivení.

"Tohle? Hnu, to je prajednoduchá věc. Kdyby nás několik lidí viděl nějaký sluhé sedět při vzájemném rozhovoru, bude si hned myslet, že tu nic dobrého nekujeme. Hned by tuší nějaké nebezpečí. Ale hodí lidé, kteří pijou pivo a hrajú karty, ty nejsou státu nebezpeční; to mohou býti jen zeda klidní a mírumilovní občané!"

Brozanský i starý páter pobíhli na Fortina vítězoslavně, a on, vzpomenu si na to, co velebníček před čtyřmi u romantické uličky, nemohl potlačiti úsměv nad tím dětským úskolem.

"Nuže, zahrajeme si s vámi," řekl a přisáhl.

Za okázalý byla tu šlepnice s šerstvým přívem. Než odbyla si posluhu, Brozanský s velikým hlukem rozdával karty a kusal se, jakoby bůhví co prohrával. Po odehodu ženy položil ostatní karty před sebe a obrátil se k Fortinovi.

"Takhle můžeme se pěkně sejít i v takovém místě jako je toto a nikdo nás nepřekvapí. — Ale teď pokračujme, kde jsme přestáli. Jak nás tute vidíme, vraeme se všichni sklamáni sie ve mnohém, ale přece potěšení. Podrobnosti a jednotlivosti jsme si již pověděli, a tak když jste přišli pozdě, musíte se spokojiti s celkovým výsledkem!"

"A ten jest?"

"Takových lidí, jaké my potřebujeme pro svou organizaci," pokračoval Brozanský, "na venkovské najdeme velice po málu. Za to však v širokých vrstvách lidu, zejména venkovského, uvědomění, láska k mateřskému jazyku i k svobodě a touha po vzdělání přesahuje všecko mé očekávání. Oh ten náš zlatý venkov!" zahoroval nadšeně.

"Ten bohavý pramen, zdravé, ryzí české krve, kterouž všecko to šnilé, šosácké měšťactvo může býti obrozeno! Mnoho, přemnoho nepěkných vlastností v našem lidu odehovala ta dlouhá poroba, jež znenáhovala pokolení za pokolením, a tak až do krve se dostal, ale jádro lidu je dobré. Máme tu materiál, s kterým bych si troufal dokázati větší věci, než děly se před půl stoletím ve Francii!"

Mladší lidé i pan otec Krížek s potěšením a patrným souhlasem nastouchali výkladům Brozanského, leč velebníček vrtěl hlavou.

"Ohnivá je ve vás krev a živá fantazie," ozval se, když Brozanský učinil přestávku, aby se napil.

"Díváte se na všecko očima nadšenec, jenž vidí všé částo ne tak jak jsou, ale jak by si je míti

práti. Já sám dlouho dost mezi tím lidem působil a z nejednoho jsem dobrého vlastence odehval. Ale pro nějaké násilné převraty se nějaké člověk snadno nenaděje. Ten všit celou duší na svém státku, a proto je mírumilovný a konservativní, poněvadž ví, že každou vojnu nejspíše sedláci a jeho statek odnese. Dříví stápat mohu na našem lidu jazyky mu z list vtát. Němou z něho nenadějí, ale také k nějaké revoluce ho navozíte. To není lehkovými krev městského občanstva, jež nutuje trochu rozdělit."

"A já pravím, že velebníček nasemu lidu nerozumí," rozhrá se Ledover. "Však to byli také jen sedláci, kteří opustili rodné statky, zaměstali kosu za meč a táhli za šlepu hrbitom!"

"To bylo pro viru — a ú nám dnes nido nebře!"

"Nejen pro viru! Za pravdu boží a jazyk slovanský se naši husité bili! Za svou národnost i za svobodu a důstojnost lidstvu! A což sedláci, jež po celé dvě stáletí se opakovali? Pravda, že byla to částo zofalost, jež lid doháněla do vzpoury, ale v želo lidu stávil se i talový sedláci, kteří sami ani nouzí ani pánkem robotom netrpěli."

"Pravda, svatá pravda!" přisvědčoval Ledover Brozanský. "A to všecko ukazuje, že náš český sedláci dovede se nadehnutí i pro vyšší věci a nejen pro to, aby měl dostatek státi kus masu nebo kus v hrno. — Potřeba jen, aby přišel dost neový proud oljimid. Poup, který by nehvátil naše města a pak stihl celý venkov."

"A ten přijde, přijde jak od západu Evropy, tak od severu," vmlsíl se do řeči Krížek. "I chvála Bohu, že náš lid i myšlenkou slovanského bratrství je tak prodchnut!"

"Ano, ta vykonalá již u nás záznaky, a ještě větší v budoucnosti vykoná. Dnes i ten nejprostší venovec je si vědom přimšenství k velkým kmem slovanskému a má jakási, třeba mlhavou představu o velkém, sjednoceném Slovanstvu!"

"Sjednocené Slovanstvo!" opakoval Fortin nedvěřivě. "Slyšeli jsme nedávno jednoho z nelepších synů Polsky, vlastence horlivého. Myslíte, že i toho a ostatní jeho krajany získáte pro tuto myšlenku? Jednota Poláků s Moskalém, jenž ho katantje, jed to možno? A máme-li my Čechové sklbniti se pod ruskou knutú? Sám jste s Poláký za jejich svobodu bojoval, znáte tedy ty poměry!"

"Znám je a šel bych dnes bojovat zas, ale proti ruskému lidu, nýbrž proti tím vládním."

"Poláci zaviniili sami svůj pád — vmlsíl se do řeči Krížek, jenž byl nadšeným přítelem Ruska. "Osud vymstil na nich jejich vlastní hrby."

"Dost za ně vytrpeli i pokání činili, a dá Báh, že i jim nadejde doba osvobození. A miš nadejti!" He, na celém západě mezi Romány i Germány myšlenka národnosti vítězilá. Ona jest heslem Vlachům, kteří roztrhanou svou vlasť v jeden stát chtějí spojit. Ona i Němce vede k jejich velkému Vaterlandu, k němuž ovšem připočítá i nás, poněvadž n nás němčina pamuje. A pokud o ně jde, uznávají všichni, že státotvorná idea národnosti je účinným zedem spravdivým."

"Ale jak mi se ozve," řekl Květoslav třepe s pohledem na Fortina, "hned jsou tu německí libomudrci a dokazují nám, že jsou větší přízlivé, a my se máme býti svtoobzavni!"

"A kdo nepoznal ducha českého, mimlost českou a tu velkou sílu životní, jež v našem lidu dřímá," řekl Fortin s klidným úsměvem. "dá se snadno svěsti, jako já druhdy, vidíte?" dodal, obrátiv se ku Květoslavovi. "Leč ten záznak, který jste viděl na širokých vrstvách lidu, stal se i se mnou —"

"A bude se dítí dále! Potřeba jen uslovně pracovat v tom směru, jak naši budivíté začali. Dnes vidím, že to česta dobrá a že na tom polí práce posud dost. Já vsadím vlastní hlavu —" rozhrá se Brozanský.

"Nesázajte! Prohrál byste," okřikl ho hodně hlasitě Krížek. "Já mám velusa a heru teď já!"

Všichni pochopili, co ten obrat znamená a chápažce se karot, odhozovali je, jakoby byli přec do

hráli. Jakýsi člověk kráčel po cestě a zastavil se až před vohedem do besídky.

"I hleďte — pan Fousek!" trochu rozpačitě ozval se Ledover. "Kam vy jste sem zapadl?"

"Slyšel jsem hlasy, a veselou společnost vždy rád vyhledám," klaněl se Fousek, sekaje kastorem dvorné komplimenty. "a kdyby pámeré dovolil!"

Pokračovali.

Přilší védecké. V těchto dnech védeckého bádní je úplně modní s radostí přivítati každý nový lék, jenž je vynikajícím muží vědy schválen.

Před několika roky to byla dra Koeha lynfa pro souhotny. Bazy nemozí ze všech stran světa sjeli se do Berlína v Německu, by se véhlasným nčenem dali léčiti, jehož jmeno stalo se nesmrtelným objevením zárodků souhotny a cholery, zejména, jmeno jeho léka již zapomenuto. Obývejné mast starým černoským kořím před nedávno připravená v případě otoku nkazala se býti blahodárnější pro nemocného v jediném dne, než po celý měsíc léčení proslytým lékarem.

Není to vždy nanejvýš védecké a dráhé léčení, co přináší úlevu. To bylo dokázáno ve stěh případech, kde lékárníci známé zjevně zklamala a Dra Petra Hoboko přivedlo vyléčení. Pan Martin Witčák, z čísla 149 Ave. E, Bayonne City, N. J., piše: "Paní jedna zde, paní Anna Blyskalová, je našena tím, co Hoboko pro ni udělalo. Radila se s odborníky a profesory v New Yorku a Passaic, z nichž některým zaplatila až \$15 za návštěvu, beze vší úlevy, až užila Hoboko. Je našena pro Hoboko."

Dra Petra Hoboko není lékem lékárnickým. Dodává se lidem přímo od místních jednatelů ustanovených od majitelů. Dr. Peter Fahney & Sons Co., 112-118 South Hoyne avenue, Chicago, Ill.

LOUIS BERKA, český právník a veřejný notář, 908 N. Y. Life Bldg., Omaha.

TELEFON: Omaha.

Úřadovna, L082. Obydli, 2565

Mayer HONORBILT obuv pro muže.

Tato skvělá mužská obuv představuje nejlepší, co v každém obuvi stává. Každý kus kůže na ní je nejméně vydláčen, zpracovaný obuvi této jest dokonale. Úprava obuvi této jest neudělnější. Když pak jest používána, nic se jí nesvyrovná s její krásou.

"HONORBILT" OBUV

Jest obrázem všeho, co jmeno toto znamená. Jest hotová pro cest. Je hmotná, co kde za obuvi pláče nebo kam se pro obuv obračte, nikdy nenaděje nie, co by jí předčila v krásu, vlivnosti úhlednosti a pohodli. Neměže il vás tento obalón. Bli vás dovozet, plíte nám. Pátrejte po Mayerově obuvi, naše značce na podšívce.

Zdarma.

Podatě nám jmeno obuvi, kterou chcete. My vám pošleme literaturu, kterou vám pošleme zdarma, včetně seznamu všech obuvi, které máme k dispozici. Všechno zdarma, včetně seznamu všech obuvi, které máme k dispozici.

F. MAYER BOOT & SHOE CO MILWAUKEE, WIS.

SEVERO-NĚMECKÝ LLOYD

Pravidelná poštovní a paroplavební doprava z Baltimoru do Brémen

přímo po nových dvojnásobných poštovních parnicích od 7,500 do 10,000 tun nosnosti:

Rhein, Main, Neckar, Cassell, Breslau, Koeln, Hannover, Frankfurt, Brandenburg, Chemnitz.

II. kajuta z Baltimoru do Brémen od \$52.50 nahoru.

Tyto parníky mají pouze jednu třídu kajutni, která označena jest jako II. kajuta.

Všé jmenované parníky jsou výhradně nové, výtečně zbudované a salony nádherné, pokoje kajutni na palubě, elektrické osvětlení ve všech prostorách.

Další správy podávají generální jednatele: aneb jejich zástupci v zemi.

A. SCHUMACHER & CO., No. 7, 8, Gay St., Baltimore, Md.

H. CLAUSENIUS & CO., 95 Dtdoborne Str., Chicago, Illinois.

E. FRANTA,

spolehlivý stavitel a kontraktor.

Krásně, kteří hodlají postavit si buď novou moderní obchodní budovu aneb úhledně obydleni stavení, učiní v každém případě dobře, když s důvěrou obrátí se na českého tohoto stavitele. Účetní nejen mnohý dollar, ale i s praví bude nanejvýše spokojeni. Má ta nejlepší doporučení a co hlavně, za náležité dobohovani stavby dá Vám záruku. Bliži podrobnosti sděli Vám

E. FRANTA, 3101 W Street, South Omaha, Neb.

Telefon South 2123

Číslo 1005.—Zaručeno firmou W. F. Severa Co. dle zákona o potravinách a lících, ze dne 30. června, 1906.

Bledost v lici

Jest charakteristickou známkou a jistým znamením toho, že se celá vaše soustava nedostává dosti krve. Abyste odvrátili onu bledost, abyste rozmožili počet krevních tělíček a očištili krev od veškeré nečistoty, užívajte

Severův Krvečistitel.

Lék ten sestňuje životní tekutinu, dodává jí nových červených tělíček, činí nádob tváře vaše zdravým, znovu dodává čistotu a život krev, působí jistě a rychle, nikterak ostatní práci tělesné nepřekážaje. Cena \$1.00

NEOCENITELNÝ PŘÍ

kožních vyrážkách, naběhých slizlách, boulich, otevřených ranách a lišejí, atd.

Nejlepší lék v této jarní době.

Vyrážka zmizela.

Pan Frant, Schindler, Crabtree, Ore., nám piše: "Vše léky osvedřily se velmi dobře. Moje maželka měla vyrážení na obličej, která po využití dvou láhví Vašeho Krvečistitele zmizela, než přiměte určné dík."

LÉKÁŘSKÁ PORADA ZDARMA.

Nervová ochablost,

bolení hlavy, sklíbnosti mysli, nespavost, hysterie, nervové vyčlenění, nervosa a všechny nervové choroby budou rychle vyléčeny a odstraněny, po užítí-li v čas dobrého léku. Léčení tím jest

Severův Nervoton.

Jest to velmi cenný prostředek nervů, jaký kdy byl v lékárské znám. Přinášá pokojného spánku, se snad různými opiaty, nýbrž přirozene, neboť on konejší a sílí nervy. Jest on odličnějším navracovatelom přirozené životnosti a síly. Cena \$1.

Jste celí nemocní?

Jak často slyšíme toho sob onoho řeči: "Jsem celí nemocný!" Slova ta zrovna vyjadřují stav celého systému. Jako hodiny, jako páro, tak i životní energie často jest vyčerpávaná. Tehdy jest na čase, abyste udřáli

Severův Životní Balsám.

Tento výtečný silitel obnovi činnost, sestii celou soustavu a znovu přinese utracené snad zdraví. Všem přátel starých a slabých lidí. Při dyspepsii, vlekčím zácpě, poruchách jaterních a chorobách žaludku a střev nepřekonatelný. Cena 75c.